

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 587/2024
03.04.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Марине Милановић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Биљана Јовановић, адвокат из ..., против туженог АД „Електропривреда Србије“ Београд, као правног следбеника ЈП „Електропривреда Србије“ Београд, ради поништаја анека уговора о раду, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2481/2023 од 11.10.2023. године, у седници одржаној 03.04.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2481/2023 од 11.10.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2481/2023 од 11.10.2023. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 2481/2023 од 11.10.2023. године, на основу одржане расправе, укинута је пресуда Основног суда у Нишу П1 2284/2022 од 25.01.2023. године и одбијен као неоснован тужбени захтев којим је тужилац тражио да се поништи, као незаконит анекс број 6. Уговора о раду број .../... од 29.04.2009. године, заведен под бројем ... -.../...-... од 04.12.2018. године, и да тужиоца врати на послове „...“ у Центру за подршку гарантованом снабдевању Ниш, Дирекција за ..., Огранак ..., да му по том основу призна сва права на раду и по основу рада почев од 15.12.2018. године па до враћања на наведене послове, те одлучено да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Против правноснажног пресуде донетог у другом степену, тужилац је, на основу чланова 403. и 404. ЗПП, благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна

питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Побијана пресуда заснована је на утврђењу да не постоје пропусти туженог, послодавца у поступку који је претходио закључењу спорног анекса уговора о раду, те да је премештај тужиоца био условљен стварним потребама процеса и организације рада код туженог у оквиру важећег Правилника о систематизацији радних места. Имајући у виду чињенично утврђење и разлоге на којима је заснована побијана пресуда, по оцени Врховног суда приложене одлуке уз ревизију не упућују на различито поступање у битно истоврсним чињеничним ситуацијама, а не постоје ни друга правна питања која би водила потреби одлучивања о изјављеној ревизији као о посебној.

Из изнетих разлога, на основу члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије по одредби члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку Врховни суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

У парницама из радних односа ревизија је по члану 441. ЗПП дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

Осим овог случаја, у парницама из радног односа ревизија је дозвољена у имовинскоправним споровима по општем режиму из члана 403. ЗПП.

У осталим споровима из радног односа ревизија није дозвољена, па како је предмет спора поништај анекса уговора о раду који су странке закључиле и враћање тужиоца на послове ранијег радног места нема места примени одредбе члана 403. став 2. тачка 3. ЗПП, па је одлука у изреци донета на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић